

Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, viedokļa, Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 10.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem?

- (¹) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).
- (²) Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 73, 5. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EKK un 96/61/EK (OV L 73, 5. lpp.).
- (⁴) Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 6. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Beļģijas Karaliste

(lieta C-132/09)

(2009/C 153/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Eggers un J.-P. Keppenne)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, atsakoties segt Eiropas skolu kustamo mantu un didaktisko materiālu izmaksas, Beļģijas karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti atbilstoši 1962. gada nolīgumam par atrašanās vietu, skatītu kopā ar EKL 10. pantu;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka ir pārkāpts 1962. gada oktobrī noslēgtais nolīgums starp Eiropas skolu padomi un Beļģijas Karalisti, pēdējai atsakoties segt tās teritorijā esošo Eiropas skolu kustamo mantu un didaktisko materiālu izmaksas.

Savas prasības pamatojumam prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka no 1994. gada 21. jūnija Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statusus, (¹) 6. panta otrās daļas izriet, ka ikvienai dalībvalstij ir

jāattiecas pret Eiropas skolām kā pret izglītības iestādēm, ko reglamentē valsts publiskās tiesības. Līdz ar to Beļģijas valsts iestādēm ir jāfinansē Eiropas skolas un jāattiecas pret tām tāpat kā pret valsts publiskajām skolām gan attiecībā uz pirmo apņikojumu, kas saistīts ar Eiropas skolas atvēršanu un paplašināšanu, gan attiecībā uz ikgadējām šo skolu apsaimniekošanas un darbības izmaksām. Izglītības Beļģijā iekļaušana Kopienų kompetencē nevar šajā sakarā attaisnot Beļģijas iestāžu atteikumu finansēt Eiropas skolu ikgadējās darbības izmaksas, jo no pastāvīgās judikatūras izriet, ka dalībvalsts nevar izvairīties no pienākumiem, kurus tā ir uzņēmusies, deleģējot šīs kompetences īstenošanu publiskām valstij pakļautām iestādēm.

Atbildot uz Beļģijas iestāžu izteiktajiem iebildumiem, Komisija apgalvo, otrkārt, ka Eiropas skolu padomes sanāsmē Karlsrūē 1967. gada maijā nekādi netika apšaubīti finansēšanas pienākumi, kas ir saistoši šai valstij kā atrašanās vietas valstij.

Vispirms Eiropas skolu padome Karlsrūē ir tikai izstrādājusi vadlīnijas tipveida nolīguma ar Eiropas skolu atrašanās vietas dalībvalstīm protokolam un katrā ziņā tai nebija kompetences, ievērojot normu hierarhiju, grozīt 1962. gada nolīgumu par atrašanās vietu.

Turklāt šis Karlsrūes "lēmums" nekādā ziņā nav jāinterpretē kā "vēlāka vienošanās starp dalībniekiem" vai "līguma piemērošanas prakse" Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 31. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz to, kā jāinterpretē nolīgums par atrašanās vietu, jo nepastāv pastāvīgu aktu vai deklarāciju pēctecība, kas radītu šaubas par nolīgumā par atrašanās vietu paredzēto finansēšanas pienākumu. Daudzi dokumenti un finansējumi, ko Beļģija ir veikusi pēc 1967. gada, cita starpā apstiprina šo pienākumu segt kustamo mantu un didaktisko materiālu izmaksas tās teritorijā esošām Eiropas skolām.

(¹) OV L 212, 3. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Fővárosi Bíróság (Ungārija) 2009. gada 8. aprīļa rīkojumu — József Uzonyi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(lieta C-133/09)

(2009/C 153/40)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: József Uzonyi

Atbildētājs: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Prejudiciālais jautājums

Vai no Regulas Nr. 1782/2003⁽¹⁾ 143.ba panta 1. punktā tā redakcijā, kas bija spēkā līdz 2006. gada 31. decembrim, ietvertās frāzes “piešķir, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem” izriet, ka attiecībā uz tiesībām saņemt atsevišķu cukura maksājumu saistībā ar vienoto platībmaksājumu nedrīkst paredzēt atšķirīgu attieksmi pret lauksaimniekiem atkarībā no tā, vai tie cukurbietes pārstrādei piegādā tieši (paši) vai netieši (ar savācēja starpniecību)?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiesā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 10. aprīļa rīkojumu — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page/Région wallonne

(lieta C-134/09)

(2009/C 153/41)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page

Atbildētājs: Région wallonne

Prejudiciālie jautājumi:

1. Vai Direktīvas 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ 1. panta 5. punktu var interpretēt tā, ka ar to no tās piemērošanas jomas ir izslēgti tādi tiesību akti kā Valonijas reģiona 2008. gada 17. jūlija dekrēts par atļaujām, kuras pamato primāri vispārējo interešu iemesli, kuros, lai piešķirtu būvatļaujas, vides atļaujas un vienreizējas atļaujas attiecībā uz darbībām un darbiem, kas tajā uzskaitīti, ir tikai paziņots, ka “primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājusies”, un ar kuriem ir “apstiprinātas” atļaujas, attiecībā uz kurām ir norādīts, ka “primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājusies”?

2. a) Vai Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu Nr. 97/11/EK⁽²⁾ un Direktīvu Nr. 2003/35/EK⁽³⁾, 1., 5., 6., 7., 8. un 10.a pantam ir pretrunā juridisks režīms, kurā tiesības īstenot projektu, kuram jāveic ietekmes novērtējums, ir piešķirtas ar tiesību aktu, kuru nevar pārsūdzēt tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta ar likumu, lai — pamatojoties uz materiāliem vai procesuāliem aspektiem — pārsūdzētu lēmumu, kas dod tiesības projektu īstenot?

b) Vai 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK⁽⁴⁾, 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai — pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem — apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, uz ko attiecas 6. panta noteikumi?

c) Vai, raugoties no 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, viedokļa, Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 10.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem?

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 73, 5. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EKK un 96/61/EK (OV L 73, 5. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 1. lpp.).